

Отъ мѣнастирятъ се чува пѣние: „Господи помилуй!“

Мария (засмива се прекъснѣто и запѣва).

Господи помилуй!... (протегнѣто говори) Господи помилуй и спаси душа му... (опште по-протегнѣто) спаси душа му и го помилуй... (засмива се силно).

Петъръ (закрива лице съ ръцѣ).

От. Иванъ (скланя глава на ръка).

Калугеринѣтъ (безъ да си подягне главата, клати я и силно въздиша).

Мария.

Тсъ! той спи... татку спи... **Ж**? (мълчи и като замаяна се услушва. Послѣ стрѣсенѣто дига глава и бърже) Той ми каза... (поприслушва се малко, а послѣ протегнѣто) Той ми каза... (опште по-протегнѣто) иди спи спокойно... (мълчи и стои съ сведена глава. Послѣ бързишкомъ дига глава и силно се засмива) Ила! ила да видишъ... (тича и се спира до единъ гробъ) Тука, тука спи той... (турга прѣстъ на устни) Мълчи! мълчете!... (протегнѣто и съ сниженъ гласъ) Той ми каза... (напомнюва си нѣшто) Иди... иди спи спокойно... (услушва се) **Ж**? (тихичко, като че иска да не ѣ чуе пѣкой) Послѣ... послѣ... ключѣтъ... (слѣхти) ключѣтъ... (почти краснува) ключѣтъ!... (отчаянно сключва ръцѣ и силно се засмива, но бързишкомъ прекъсва смѣхѣтъ и се услушва).

Калугеринѣтъ (дига глава и чуи ръцѣ).

Стига, стига се мъчи, Марио!... успокой се ти, злочеста дъщерьо на злочестий Асѣня...

От. Иванъ (стрѣсенѣто дига глава и пристѣпва къмъ калугерина).

Какво? какво каза ти?

Петъръ (и той стрѣсенѣто дига глава и се подръпва съ разперени ръцѣ).

Мария?

Калугеринѣтъ (уплашено се дърпа назадъ).

Мария (бързишкомъ и стрѣсенѣто се обръшта къмъ отца Ивана).

Ж? татку? мой милий татку? (сключва ръцѣ на грѣди и умолително) Иванко! не го убивай!... молиж ти се!... (сѣда на колѣна и умолително запѣва).